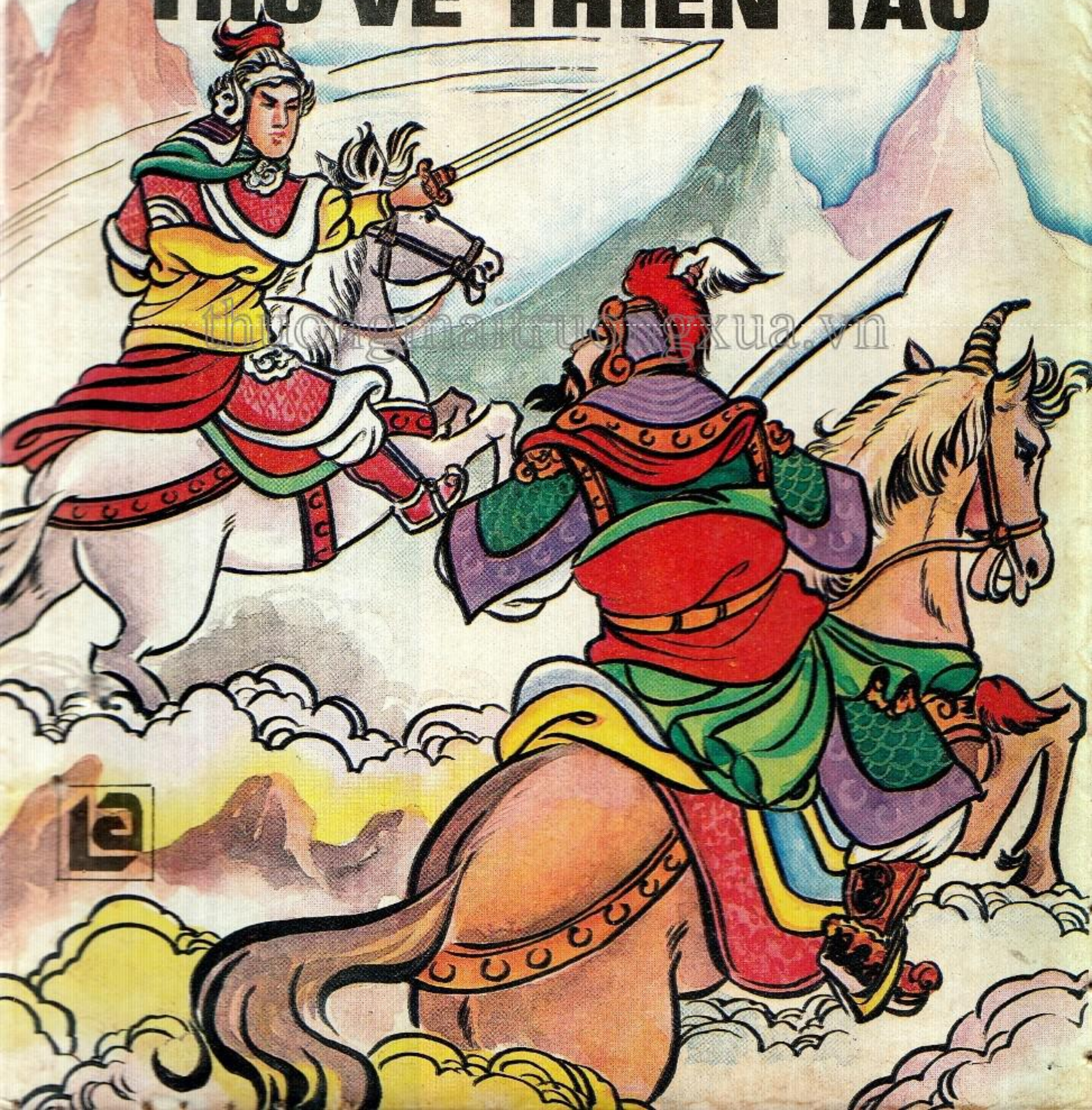

TRUYỆN
TRANH

TẬP 28

NGƯU NHẠC TRỞ VỀ THIÊN TÀO

thuongmaitr

TẬP 28

NGŨ NHẠC TRỞ VỀ THIÊN TÀO

KIM KHÁNH

vẽ

SƠN LÂM

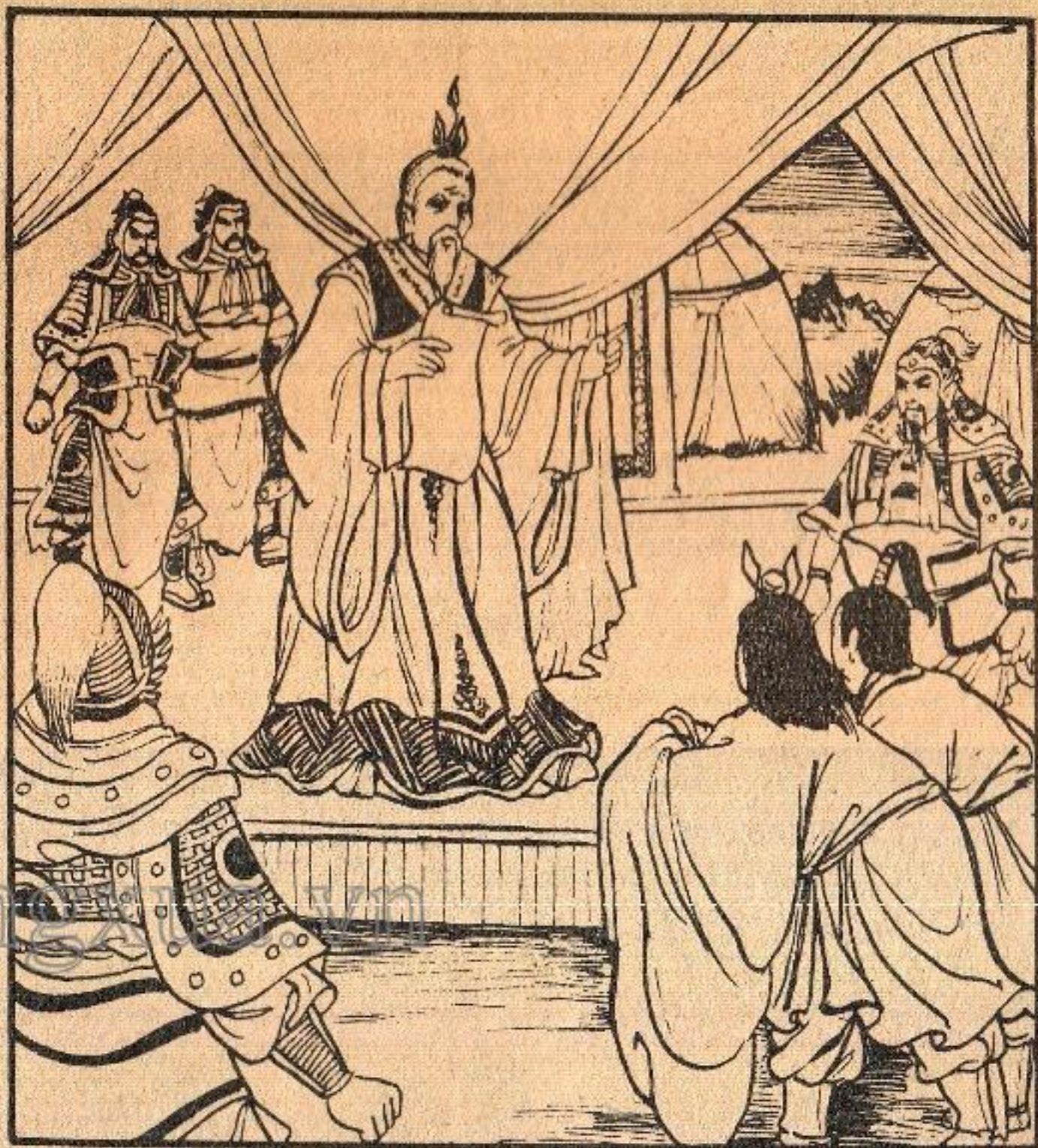
soạn lời

(Theo truyện "Phong Thần Diễn nghĩa" của Trung Hoa)

NHÀ XUẤT BẢN LONG AN

1991

thuongmaitt

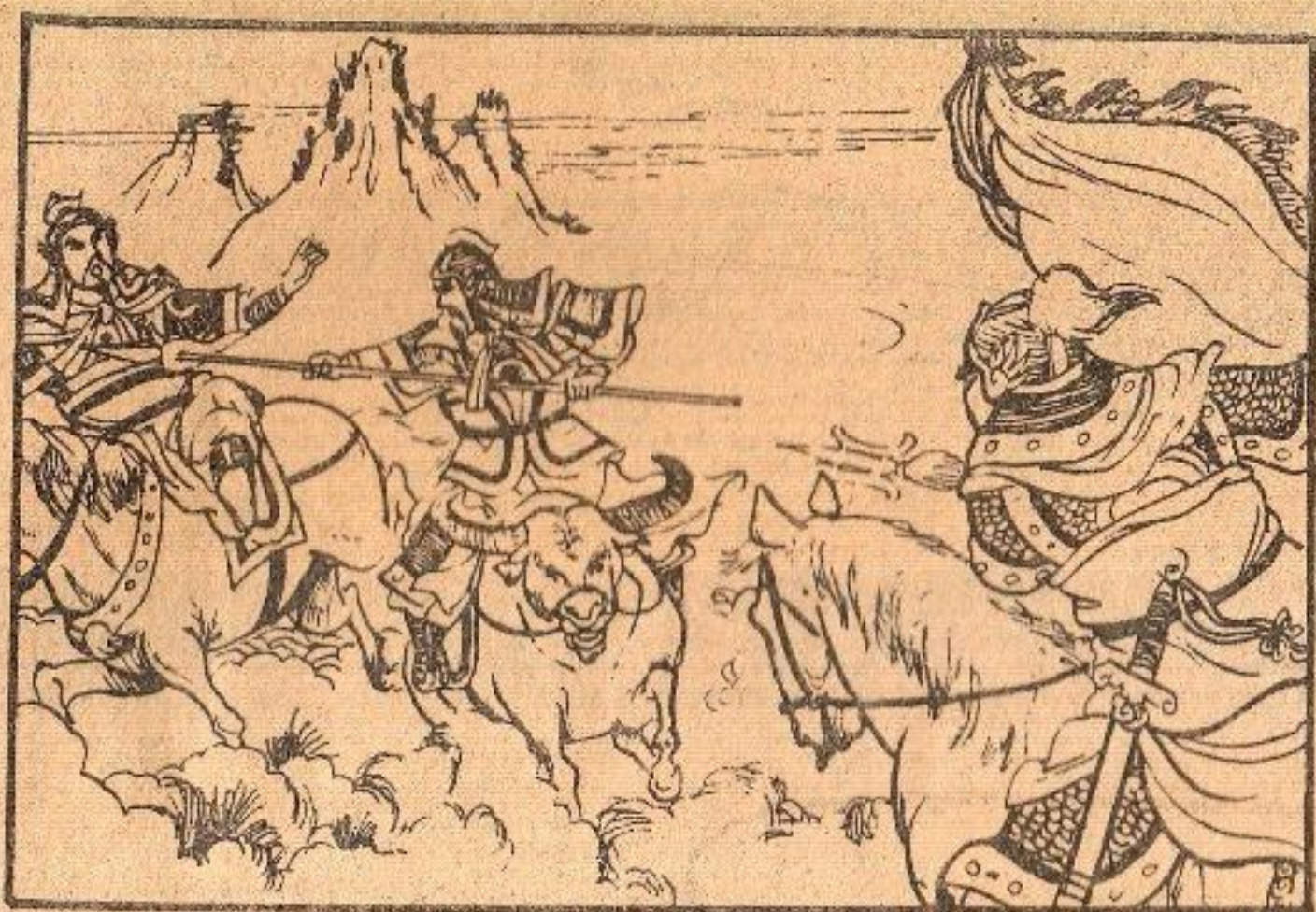
Các tướng Vương Tá và Trịnh Xuân tuân lời liền kiểm điểm binh mã, canh phòng nghiêm ngặt. Ngày hôm sau, Khương Thượng định kế đánh Dẫn Trì, bỗng có quân vào báo: "Đông Bá Hầu sai sứ đem thư." Tử Nha đọc thư xong rồi nói: "Nay Đông Bá Hầu Thương Văn Hoán xin viện binh tướng nào muốn giúp Đông Bá Hầu ra đánh ải Du Hồn", Kim Tra, Mộc Tra đồng xin ra trận, kéo 5.000 quân ra ải Du Hồn.

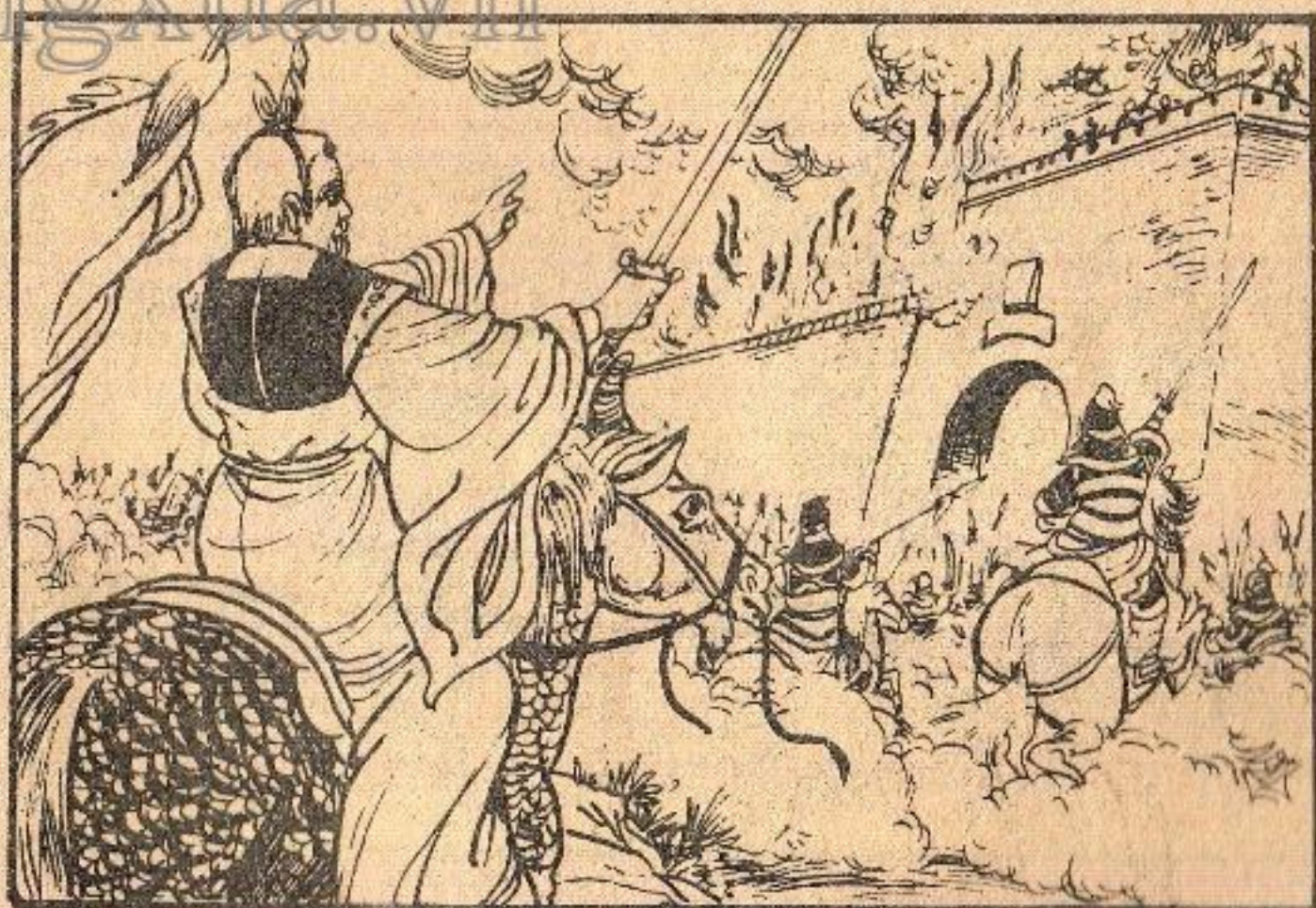
Nam Cung Hoán đem binh đến trước ải Dẫn Trì khiêu chiến. Trương Khuê hỏi các tướng: "Ai dám ra binh?" Vương Tá liền lãnh mạng kéo quân ra. Cung Hoán hỏi Vương Tá: "Cái Huyện Dẫn Trì bé nhỏ này tài chi mà chống cự? Mau dâng ải kéo lỵ thân".

Vương Tá nổi giận múa siêu đao tới chém. Hai tướng đánh với nhau được 30 hiệp, Cung Hoán chém Vương Tá một đao đứt làm 2 khúc rồi chặt lấy thủ cấp đem về dinh.

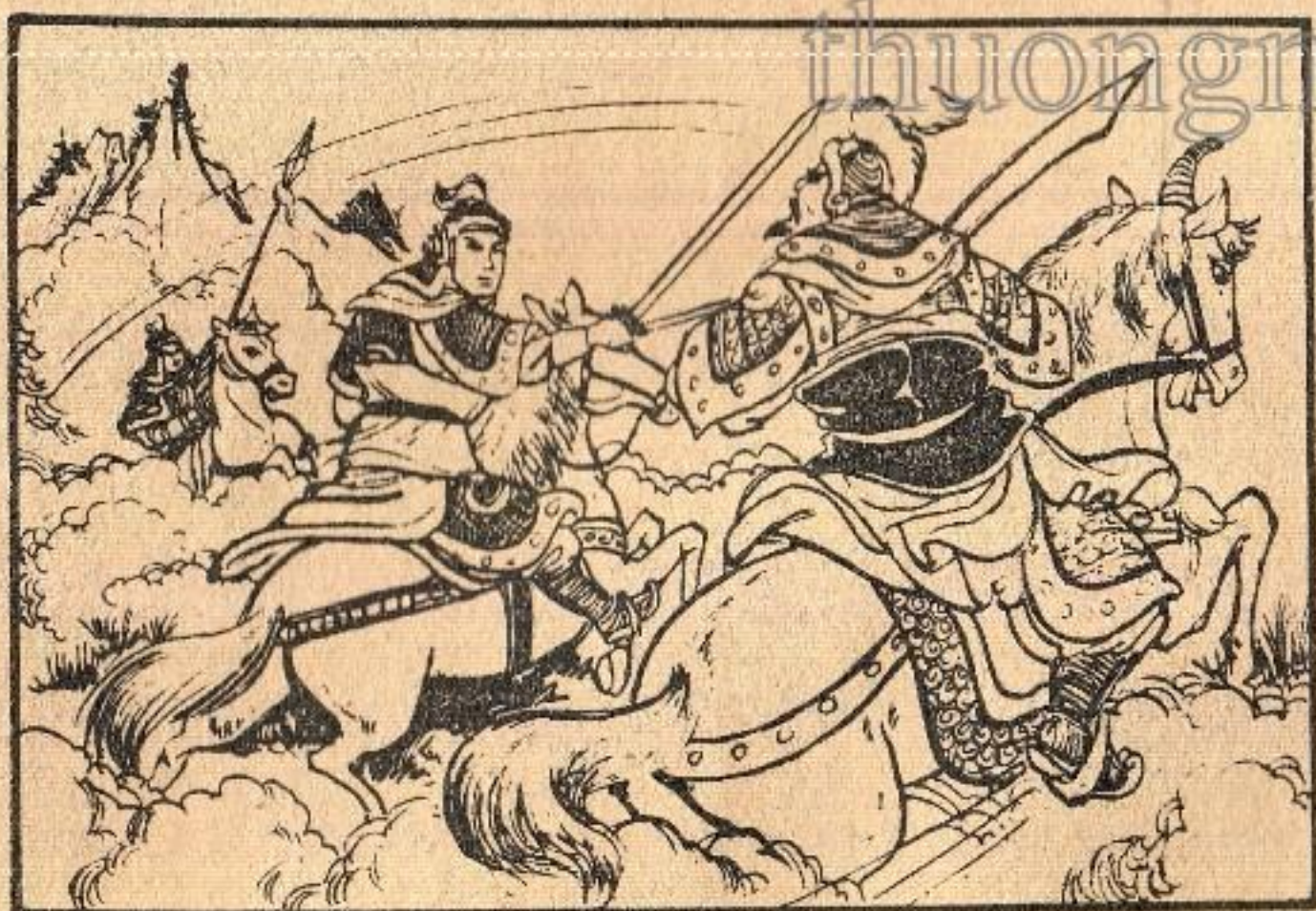
Trương Khuê hay tin Vương Tá chết, thì bối rối vô cùng. Hôm sau lại có Hoàng Phi Hồ đến khiêu chiến. Trịnh Xuân xin ra trận, hai người đánh được 20 hiệp. Trịnh Xuân bị Hoàng Phi Hồ đâm chết, cắt đầu đem về dinh.

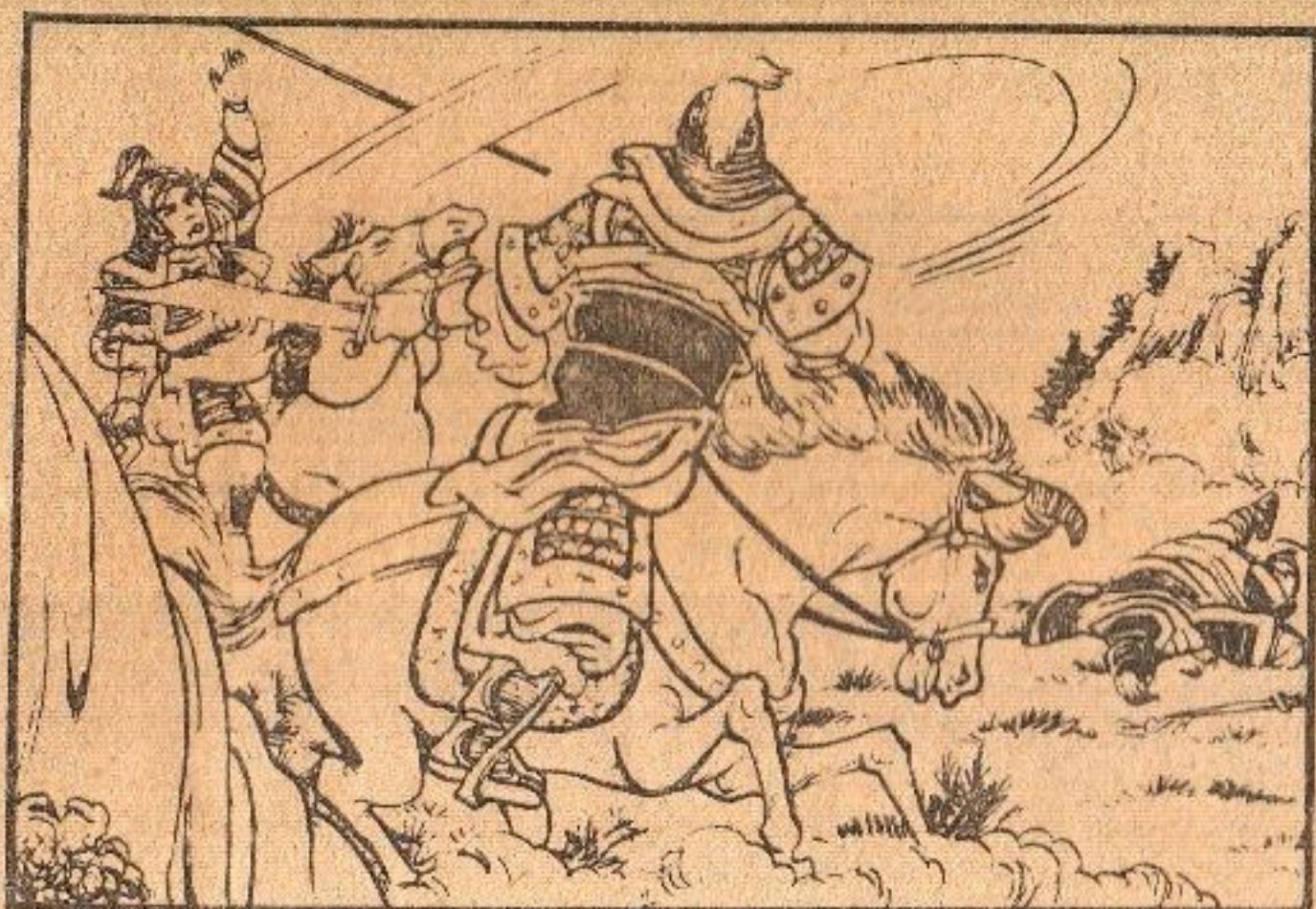
Trương Khuê hay tin Trịnh Xuân chết, còn bối rối hơn nữa. Còn Tử Nha thắng luôn 2 trận, giết luôn 2 tướng, thừa kế kéo quân phá thành.

Quân vào báo với Trương Khuê: "Bình Châu phá thành rất gấp, Trương Khuê liền nài nịt, cầm đao cỡi Độc giác ô yên thẳng hành. Vợ là Cao Lan Anh đem binh lướt trận.

Thấy Tử Nha, Trương Khuê nổi giận giục thú tới chém Tử Nha. Hai vị diện hạ là Cơ Thúc Minh và Cơ Thúc Thăng đồng lướt tới đỡ. Một mình Trương Khuê cự với 2 người.

Hai vị diện hạ thấy Trương Khuê sức mạnh như thần, tính dâm một thương rồi trả bại. Chẳng ngờ con thú Độc ô yên của Trương Khuê chạy mau như chớp. Hai vị diện hạ không kịp trở tay đều bị Trương Khuê chém rụng đầu.

Bên dinh Thương Sùng Hắc Hồ, Văn Sinh, Khôi Anh, Trương Hùng xin vào nghị việc. Tử Nha mời vào. Sùng Hắc Hồ nói: "Tôi lấy ải Trần Đường, vào đồn binh ở Mạnh Tân". Nghe Nguyên Soái đã kéo đại binh đến đây, nên tìm đến.

Hôm sau, Trương Khuê đến khiêu chiến. Sùng Hắc Hồ liền dẫn Vân Sinh, Thôi Anh, Trương Hùng và toàn binh mã của mình ra trận. Thấy mặt Sùng Hắc Hồ, Trương Khuê mắng: "Người là đứa thất phu, giết anh cướp vị là kẻ bất nhân?"

Nói rồi, Trương Khuê chém 1 siêu, Sùng Hắc Hồ đưa búa ra đỡ, Vân Sinh giục ngựa vào trợ lực, Thôi Anh, Trương Hùng cũng tham chiến. Trương Khuê một mình vẫn bình tĩnh cự với 4 người.

Tử Nha nói với Hoàng Phi Hồ: "Sùng Hắc Hồ đang đánh với Trương Khuê, sao Võ Thành Vương không ra lược trận gọi là đáp nghĩa ngày xưa". Phi Hồ vâng lệnh cõi Thần Ngưu cầm giáo xông ra trợ chiến.

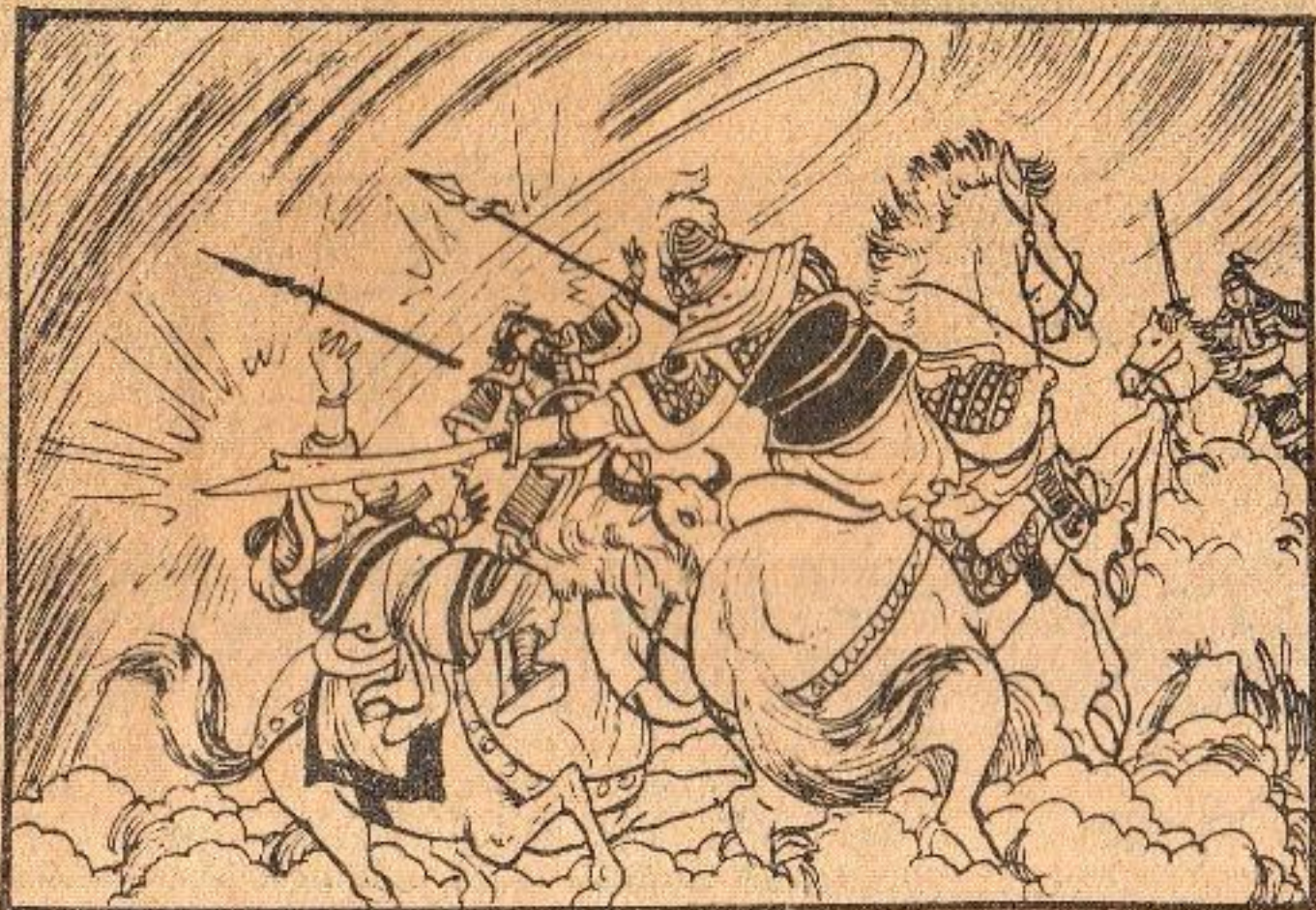
5 tướng vây Trương Khuê đánh đến 40 hiệp không phân thắng bại. Hắc Hồ tính trá bại dùng phép thả ó ra nên đang đánh bỗng bỏ chạy, 4 tướng biết ý cũng chạy theo.

Trương Khuê đợi cho 5 người chạy hơn 100 thước, mới đưa tay vỗ dầu con thú phóng lên như điện xẹt đến sau lưng Văn Sinh chém một đao Văn Sinh bay dầu, Hắc Hồ chưa kịp gỡ bầu phép bị Trương Khuê chém đứt làm 2. Thôi Anh, Trương Hùng, Phi Hồ đồng quay ngựa hỗn chiến với Trương Khuê.

Cao Lan Anh xông vào lược trận, lấy cái bầu dò mò nút quăng lên 49 cây kim bay ra đâm vào mắt 3 tướng.

Trương Khuê lướt tới chém 3 tướng bay đầu một lúc.

Dương Tiễn vận lương về. Tử Nha nói: "Nay đã lấy được ngũ quan, gần đến Mạnh Tân hội chư hầu, sư diệt ở lại đây giúp sức với các tướng", xảy có quân báo: "5 tướng ra trận bị Trương Khuê chém hết".

Tử Nha hỏi: "Nó dùng phép gì mà một lúc giết 5 tướng".
Quân thừa: "Ban đầu 5 vị trá bại, bị con thú của Trương Khuê đuổi theo như chớp, Văn Sinh, Hắc Hồ, trở tay không kịp bị chém bay đầu—Phi Hồ, Thôi Anh, Trương Hùng cũng bị giết hết."

Bỗng có quân báo Trương Khuê đến khiêu chiến. Hoàng Phi Bưu muốn trả thù cha xin xuất trận, Dương Tiễn đi theo trợ lực. Phi Bưu đánh với Trương Khuê gần 30 hiệp, Phi Bưu đánh không lại, bị Trương Khuê chém đầu.

Dương Tiễn thấy con ngựa của Trương Khuê cỡi, biết là loài thú lạ, nên tính trừ con ngựa ấy trước—liền giục ngựa đến, nạt lớn: "Trương Khuê chạy đi đâu cho khỏi—có ta đến đây"

Nói rồi, Dương Tiễn chém một đao. Trương Khuê đỡ ra đánh được 40 hiệp, Dương Tiễn cố ý chém hụt một đao rồi cúi xuống, Trương Khuê thừa thế nắm dây dai xách hông lên, ném Dương Tiễn xuống đất truyền quân trở lại dẫn về thành.

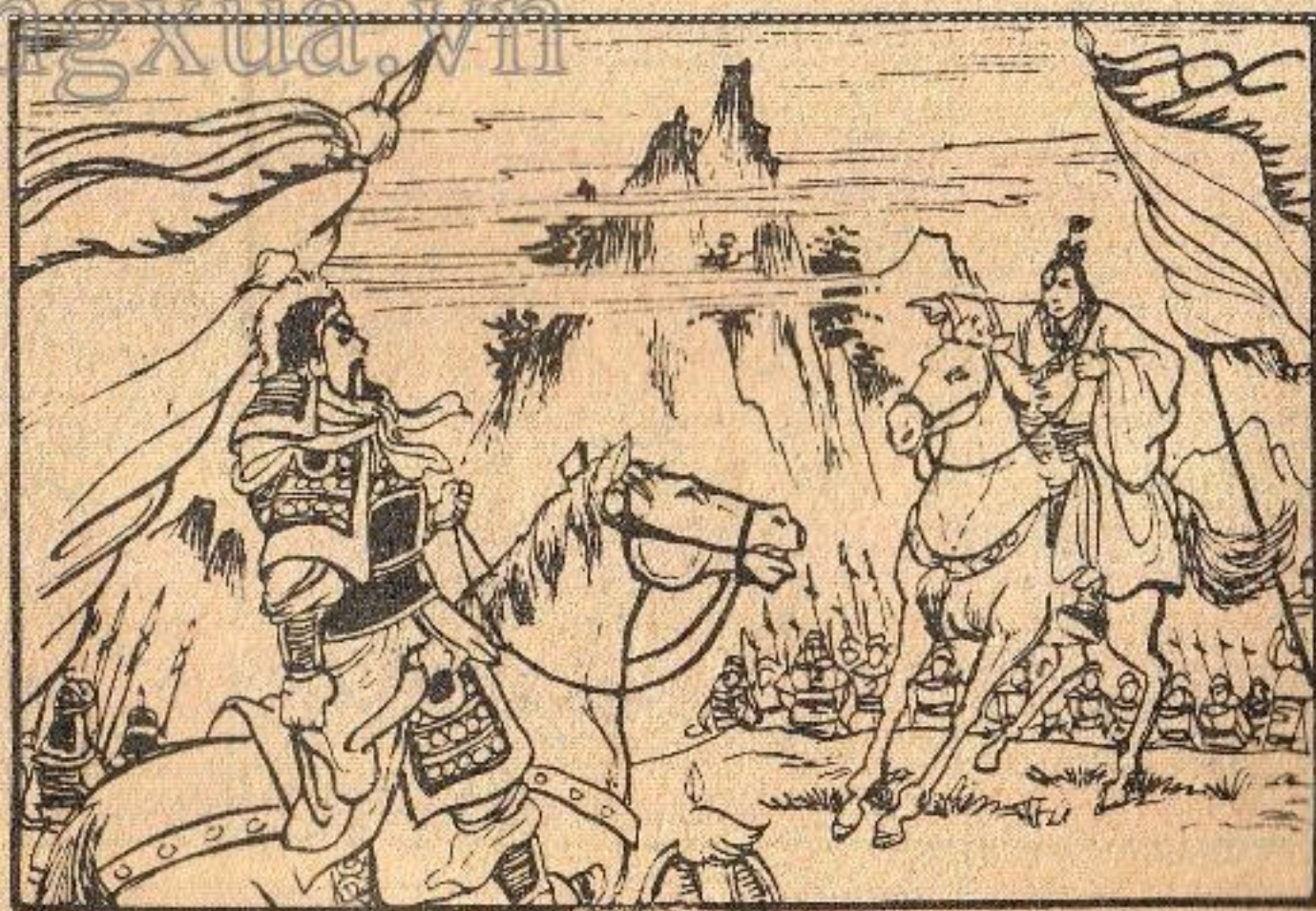
Trương Khuê truyền quân đem chém, tả đao vâng lệnh, chém Dương Tiên bêu đầu.

Bỗng tên giữ ngựa vào báo với Trương Khuê—Trương Khuê hỏi: "Chuyện gì vậy?". Tên quân giữ ngựa thưa: "Con ngựa Ô Yên tự nhiên bị mất đầu, hình như ai chém. Trương Khuê nghe nói, thất sắc than:

"Ta nhờ con thú Ô Yên thắng luôn mấy trận, nay sao có chuyện lạ lùng như vậy". Bỗng quân báo: "Cái đầu Dương Tiễn treo trước ải biến thành cái đầu con ngựa Ô Yên". Trương Khuê rối lòng ngồi chết đờng.

Lại có quân vào báo, viên tướng mới bị chém lúc nãy đang khiêu chiến ngoài thành. Trương Khuê biết Dương Tiễn dùng tà thuật để giết con ngựa Ô Yên, nên tức giận cỡi ngựa cầm dao ra trận quyết giết Dương Tiễn để rửa trận.

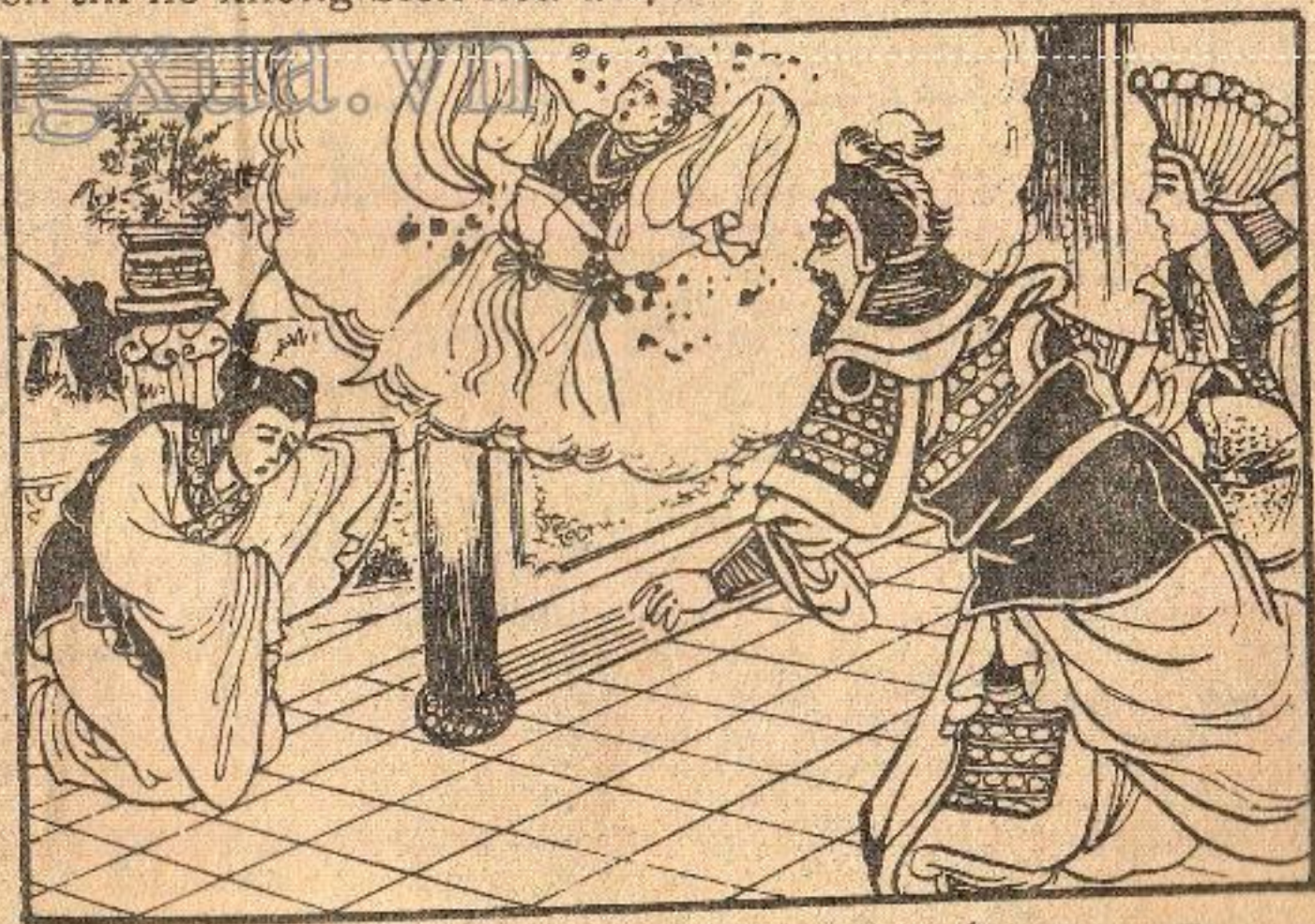
Dương Tiên cười nói: "Người nhờ con ngựa ấy mà giết tướng Châu, ta giết con ngựa ấy để báo thù cho các tướng. Dứt lời xông vào giao chiến."

Trương Khuê giận quá trở thần lực đánh với Dương Tiên một hồi rồi bắt sống Dương Tiên, truyền quân lấy dây trời cho thật chặt, bỏ ngoài nắng cho lại gan.

Lan Anh truyền dẫn Dương Tiên tới xem rồi nói: "Tôi có phép trừ được". Trước phải làm phép ếm trên đầu, lấy máu chó mực, gà ô hòa lộn với phấn và nước tiểu đổ lên thì nó không biến hóa được.

Trương Khuê nghe lời làm theo phép ấy, chém Dương Tiên rụng đầu, bỗng có bọ a hoàn hơ hãi chạy tới khóc: "Thái phu nhân đang ngồi, không biết máu, phấn ở đầu đổ xuống dây đầu rơi xuống như bị ai chém".

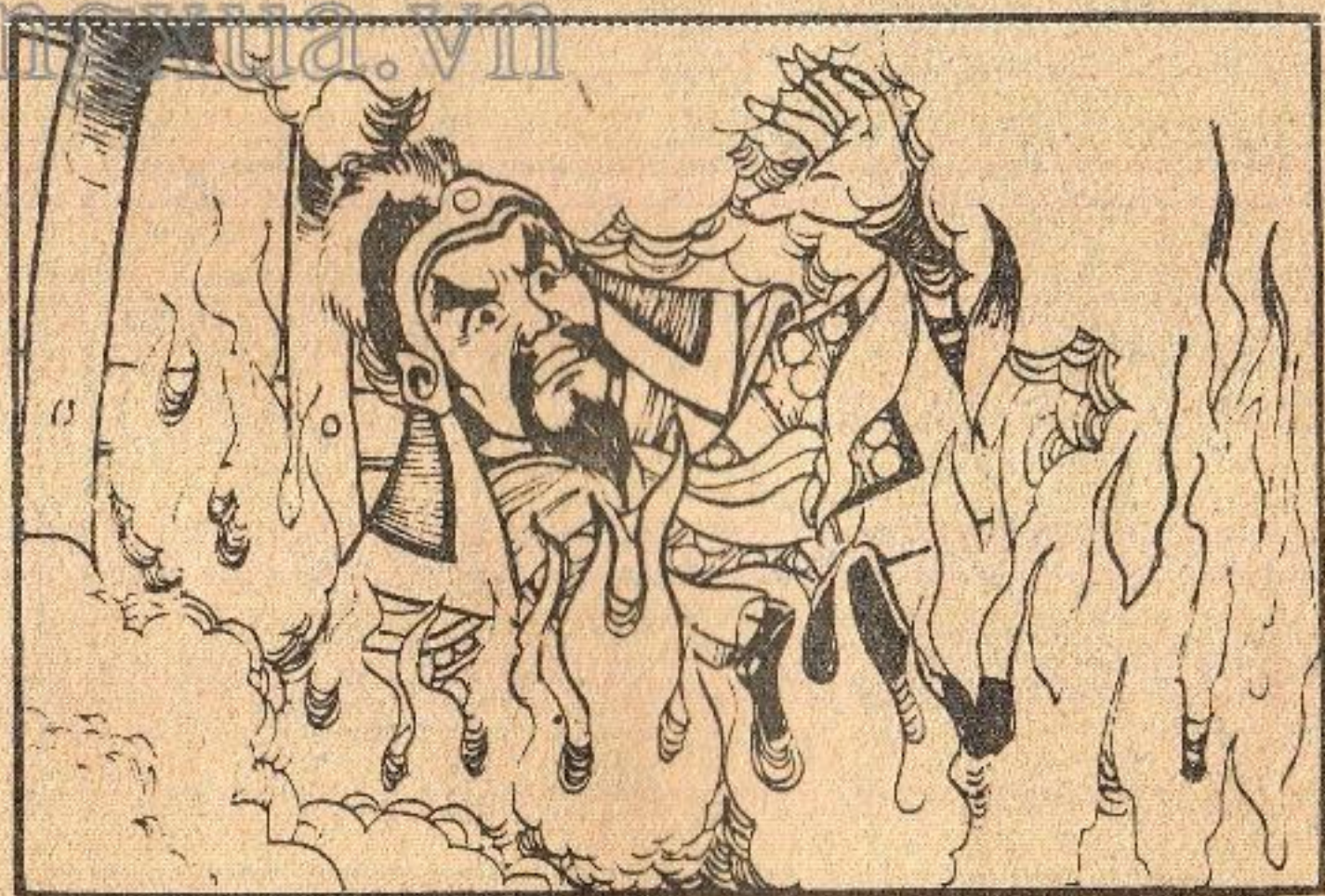
Còn Dương Tiễn về thưa với Tử Nha: "Lần trước tôi trừ ngựa báu, làm cho Trương Khuê sầu thảm, lần sau tôi giết mẹ nó, cho nó đau đớn quần trí, sau này tôi bắt nó như chơi". Tử Nha khen: "Trượng quân nhiều mưu trí lắm".

Hôm sau, Trương Khuê nóng trả thù mẹ, cầm đao lên ngựa đến trước dinh Châu, kêu Dương Tiễn ra chịu chết.

Quân vào báo, có Trương Khuê đến khiêu chiến. Na Tra lãnh mạng ra đi, kéo quân đến trước dinh, hiện ra 3 đầu 8 tay, giục xe chông giáo. Trương Khuê thấy Na Tra làm dữ, nổi giận đánh một hồi.

Na Tra liền quăng Cửu Long thần hỏa lên, chụp Trương Khuê vào chiếc nom lửa mà đốt. Na Tra vỗ vào nom một cái, lửa dậy rần rần, chẳng ngờ Trương Khuê có phép địa hành, dộn thổ trốn mất.

Na Tra giờ nom ra, không thấy Trương Khuê, ngỡ Trương Khuê cháy thành tro rồi, nên kéo binh về dinh, thuật lại với Tử Nha—Tử Nha ngỡ Trương Khuê chết thiệt, mừng rỡ khôn cùng.

Qua canh 2, Trương Khuê dọn thô đến ngoài dinh, còn núp dưới đất thì gặp Dương Nhậm đi tuần trại. Dương Nhậm nói lớn: "Trương Khuê, ta đã trông thấy ngươi rồi đừng hòng làm lén". (Nhờ Dương Nhậm có 2 bàn tay nhỏ nên trông rõ mọi nơi).

Dương Nhâm thấy Trương Khuê chạy vào trại như bay, liền vỗ đầu thú nhảy qua 3 vòng binh canh phòng la lớn: "Có thích khách vào dinh, các tướng phải bảo vệ chúa công và Nguyên soái".

Dương Nhâm nói: "Trương Khuê cầm đao đi dưới đất, nó đã đến trước cửa phủ của Nguyên soái". Tử Nha kinh ngạc hỏi: "Trương Khuê đã bị Na Tra đốt cháy rồi sao bây giờ lại còn?"

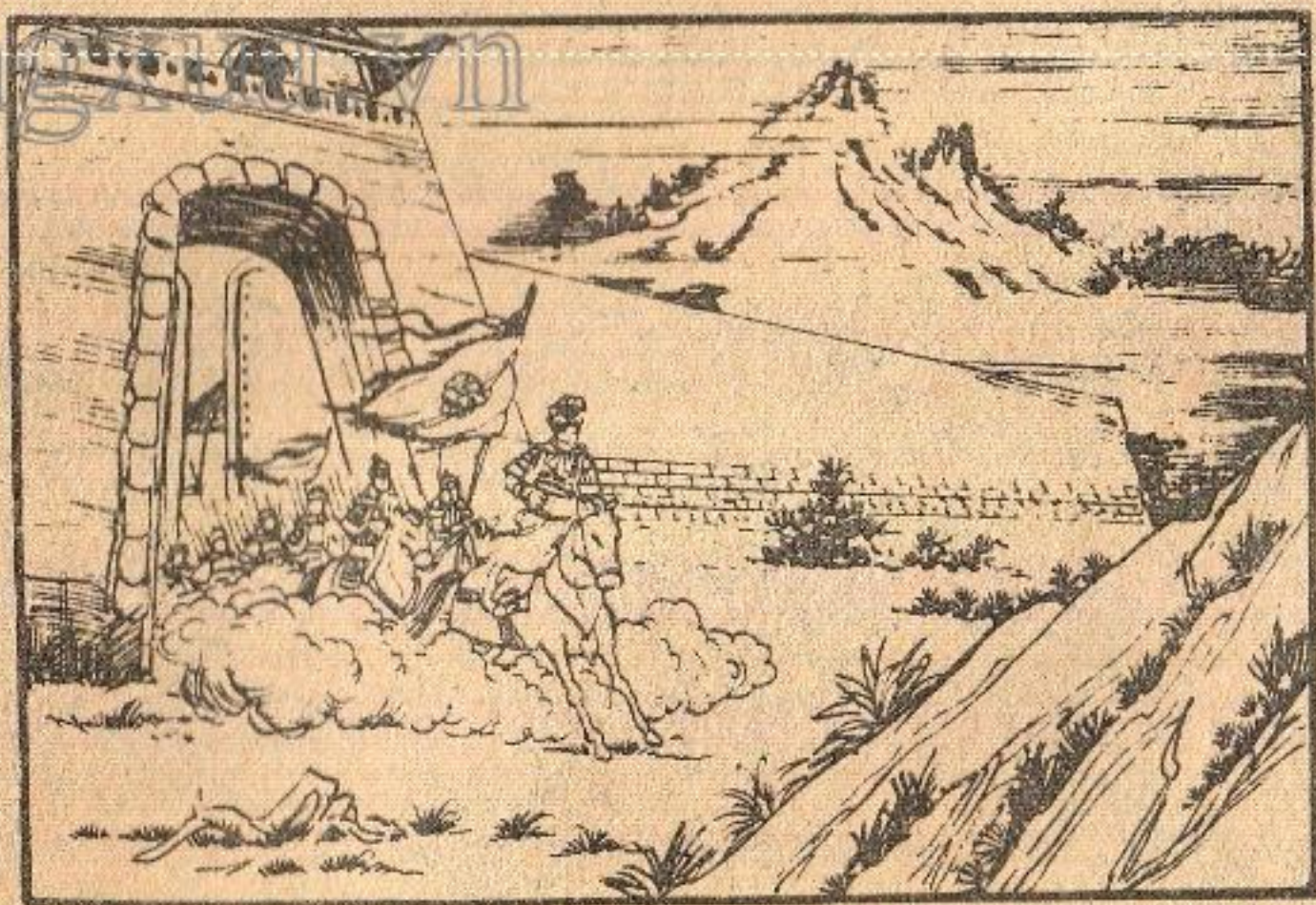
Trương Khuê thấy dinh Châu đề phòng cẩn thận, cảm gờm trở về thuật lại cho vợ nghe. Lan Anh nói: "Tướng quân phải viết sớ về triều ca viện binh". Trương Khuê y lời viết sớ dâng về triều ca.

Rạng ngày, Dương Tiễn đem binh đến khiêu chiến, Trương Khuê ra khỏi thành trông thấy Dương Tiễn liền mang rằng: "Thất phu, người giết mẹ ta, ta với người quyết không chung đội trời" Nói rồi cùng hồn chiến với Dương Tiễn.

Đánh được ít hiệp, Dương tiên quàng Hạo Thiên Khuyển lên. Trương Khuê sợ chó cắn nhảy xuống ngựa dộn thồ đi mất.

Hôm sau Cao Lan Anh khai thành khiêu chiến, Tử Nha nghe báo hỏi các tướng: "Ai dám ra binh cự với nữ tướng?". Đặng Thiên Ngọc xin đi, Tử Nha dặn: "Phải cẩn thận lắm mới được". Đặng Thiên Ngọc tuân lời, phát pháo kéo cờ ra trước dinh.

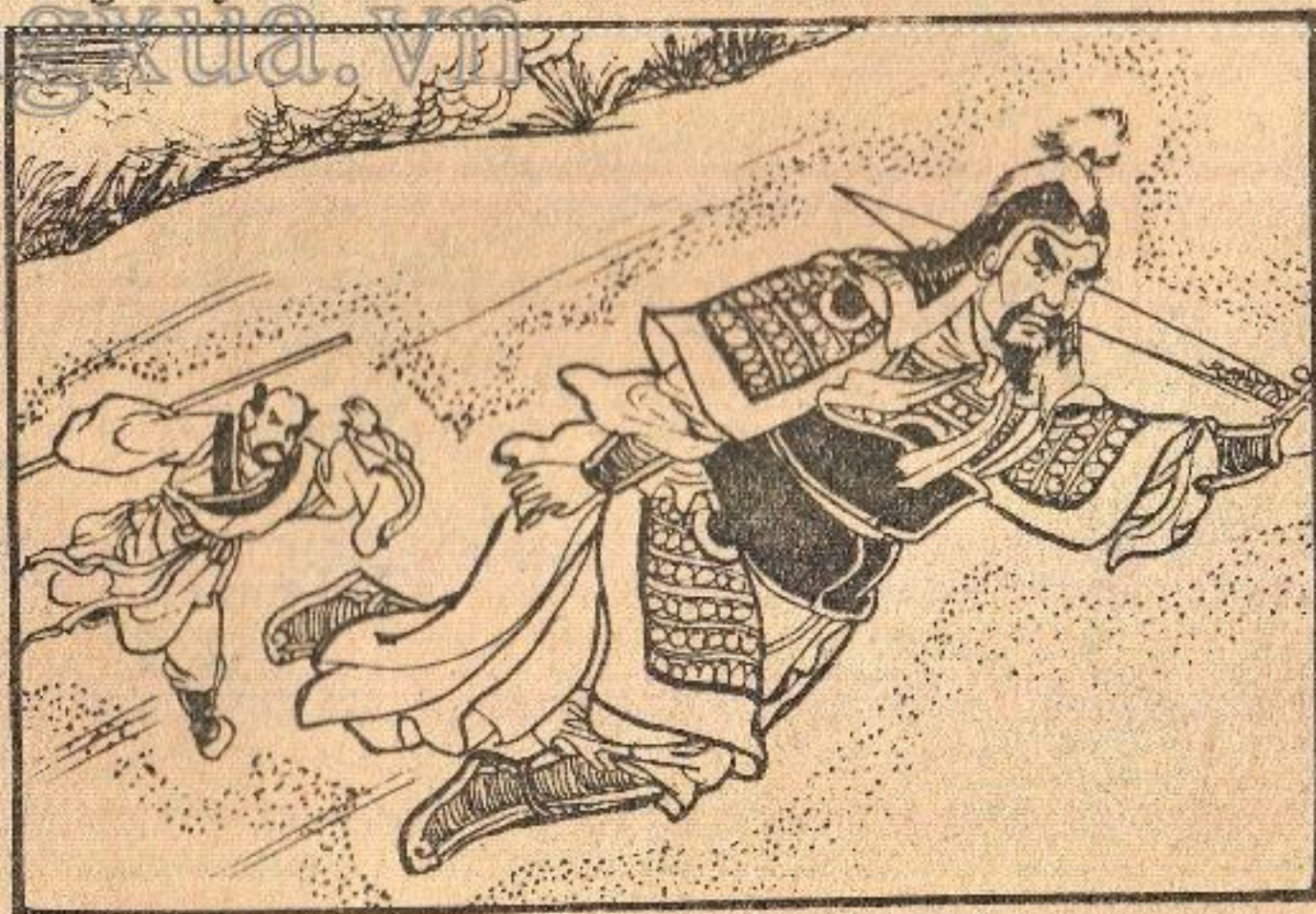
Đánh được vài hiệp, Thiên Ngọc trá bại, Cao Lan Anh đuổi theo. Thiên Ngọc nghe tiếng ngựa đến gần, liền quăng Ngũ Quang Thạch, trúng mắt Lan Anh, miệng mũi sưng vù. Lan Anh giục ngựa chạy về thành.

Hôm sau, Thổ Hành Tôn xin đi khiêu chiến. Đặng Thiên Ngọc, Dương Tiên, Na Tra, cùng đi theo lược trận. Trương Khuê nghe quân báo liền phát pháo khai thành, dẫn binh ứng chiến.

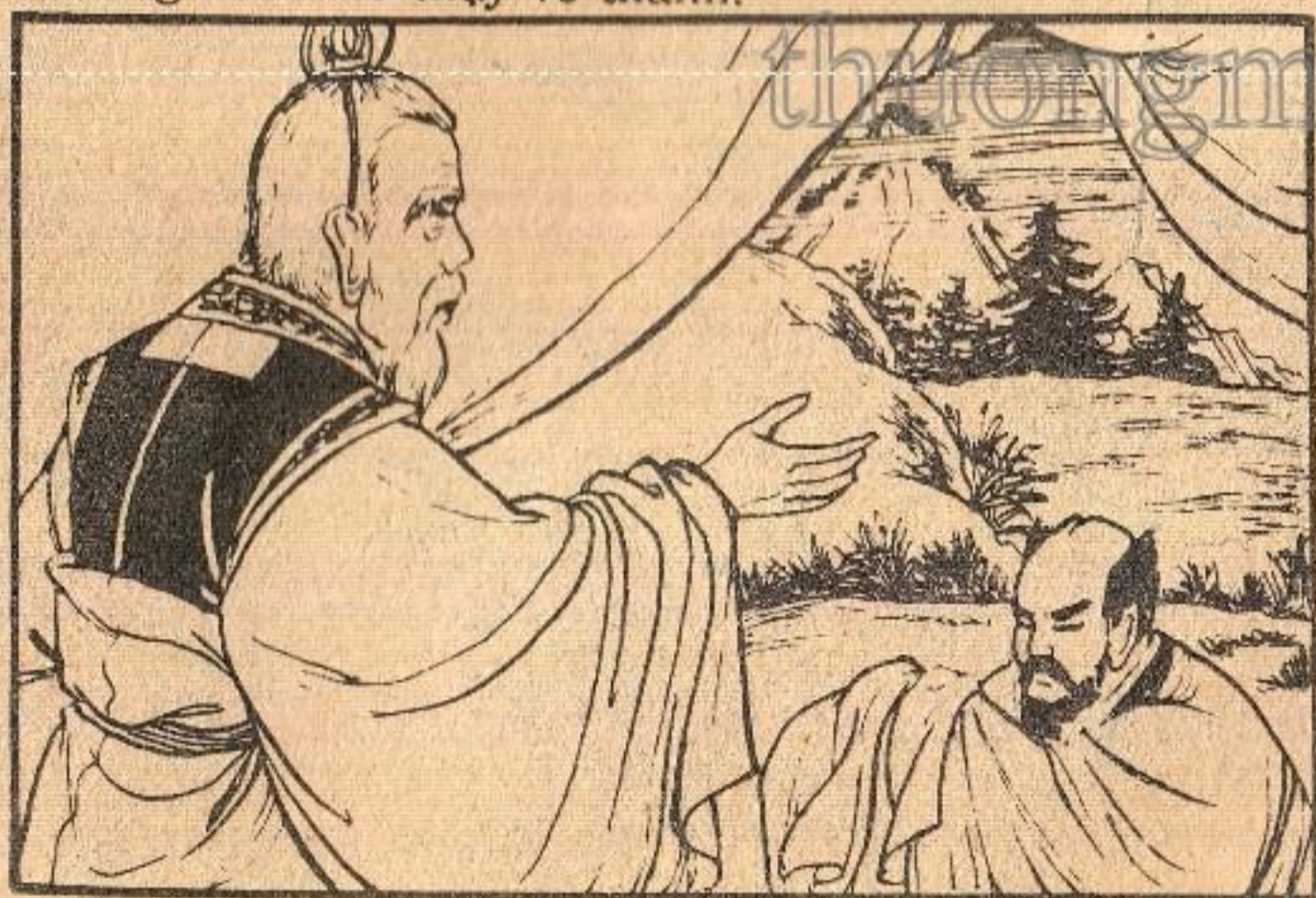
Vừa thấy mặt Trương Khuê, Thỏ Hành Tôn vác gậy sắt đánh với Trương Khuê. Na Tra, Dương Tiên đồng áp vào trợ lực. Na Tra quăng Càn Khôn quện lên. Trương Khuê trông thấy nhào xuống đất dộn thỏ.

Thỏ Hành Tôn lập tức nhào theo. Trương Khuê xem thấy kinh hãi nghĩ thầm: "Nếu bên Châu có người biết địa hành như mình thì thật khó chịu lắm".

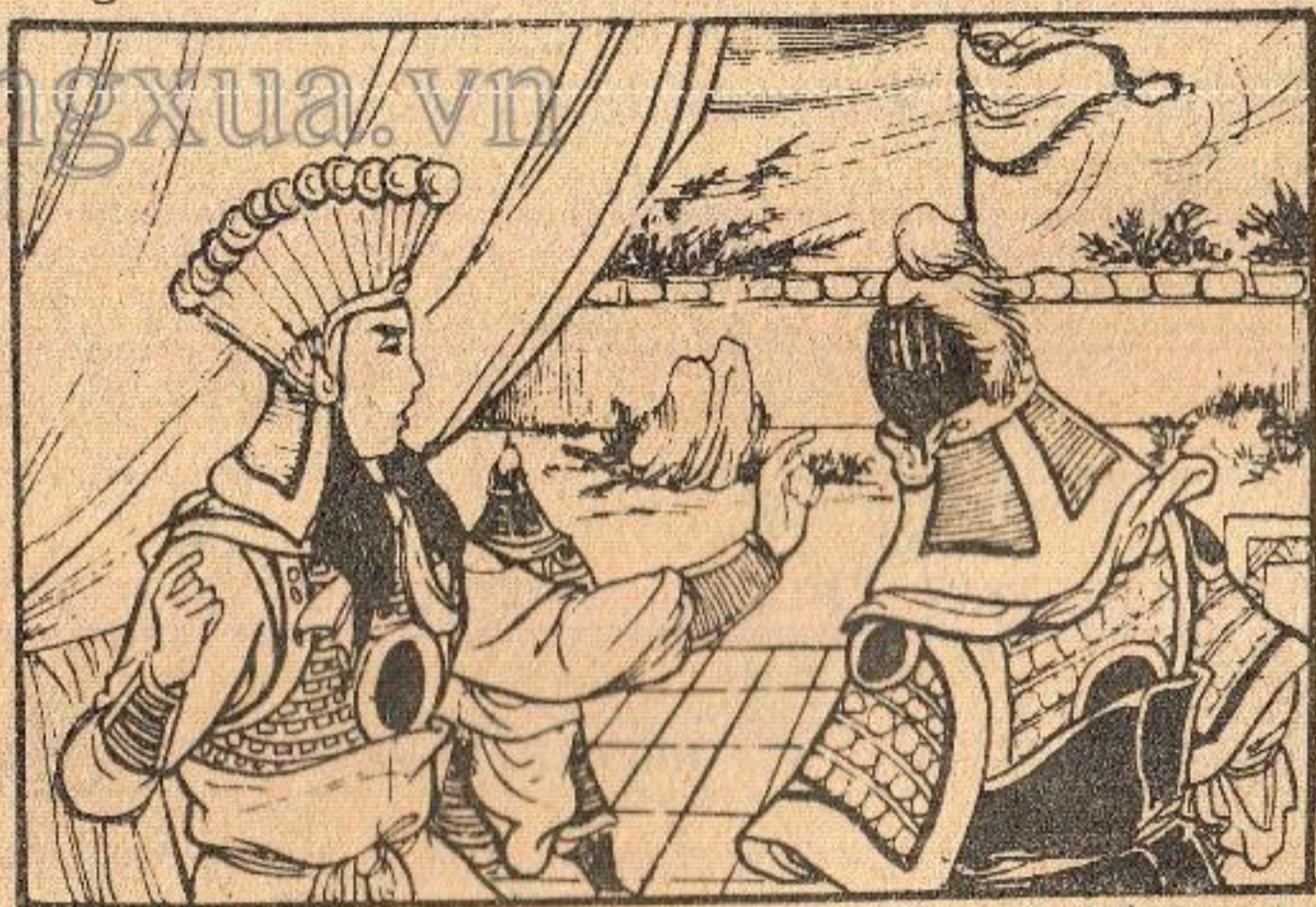
Chạy được một lúc, Trương Khuê trời đầu lên giao chiến với Thỏ Hành Tôn. Hai bên đánh nhau ít hiệp, Trương Khuê bỏ chạy về thành.

Thỏ Hành Tôn về thuật lại với Tử Nha—Tử Nha nói: "Lúc trước Cù Đạo huynh dùng phép chỉ đất cứng mà bắt người. Nay phải dùng phép ấy trị Trương Khuê mới được". Thỏ Hành Tôn thưa: "Nếu vậy Nguyên soái viết thư dặng tôi đem về núi Hiệp Long cầu cứu thầy".

Tử Nha liền viết thư rồi trao cho Thỏ Hành Tôn . Thỏ Hành Tôn vào thành từ giả vợ, rồi độn thổ qua núi Hiệp Long.

Lúc ấy, trong thành Cao Lan Anh thưa: "Vợ chồng mình đóng cửa thành đợi binh triều tiếp viện sẽ hay". Bỗng có trận gió thổi hất ngọn cờ trước dinh. Lan Anh liền gieo quẻ rồi nói: "Hành Tôn cầu cứu Cù Lưu Tôn mà bắt tướng quân. Vậy chúng ta phải lo trước mới được".

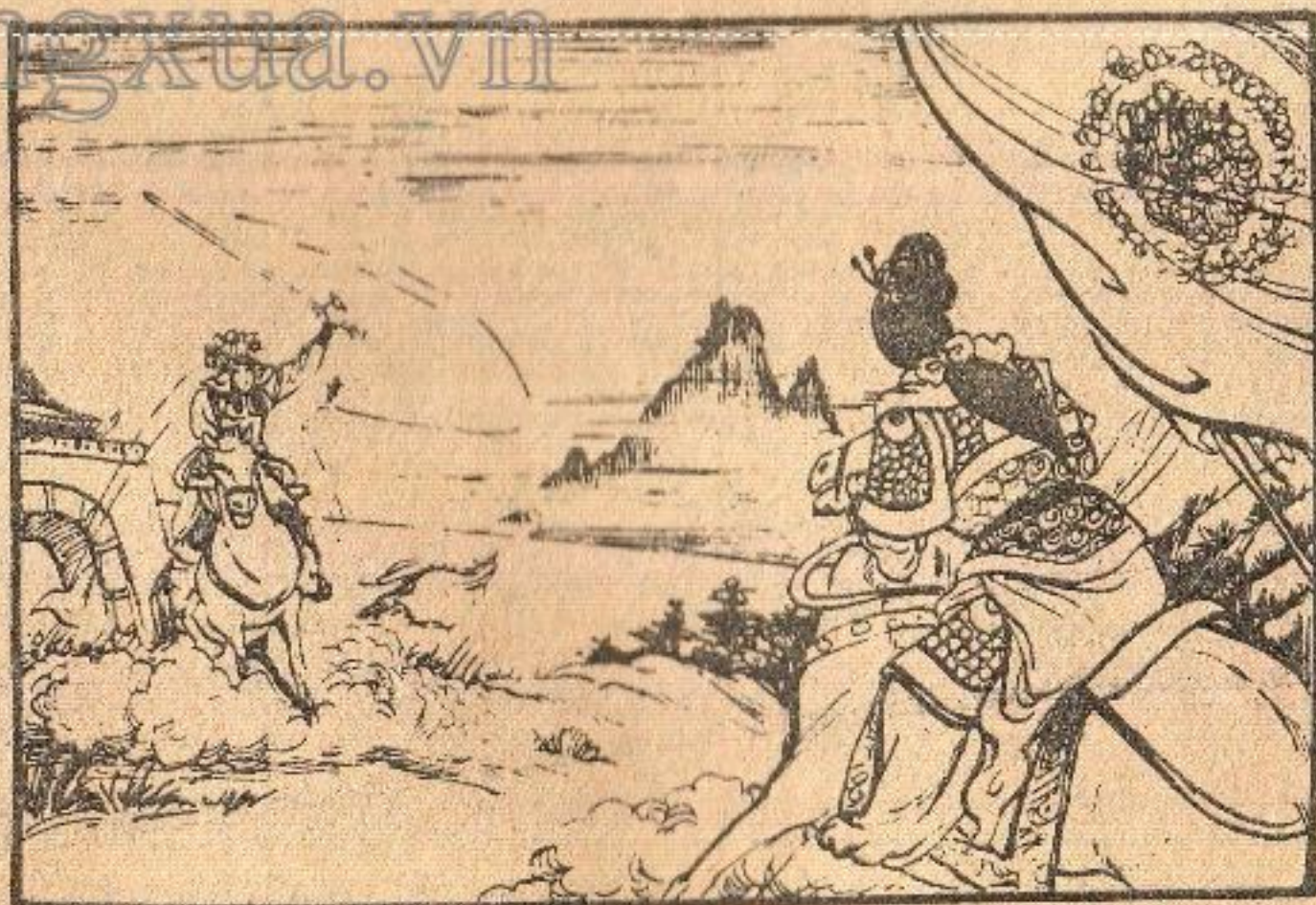
Trương Khuê kinh hãi liền cầm gươm dộn thổ thẳng đến núi Hiệp Long đón đường Thổ Hành Tôn. Thuật địa hành của Trương Khuê giỏi hơn nên đi sau đến trước. Trương Khuê nép vào gành Mãnh thú, đợi Thổ Hành Tôn đến.

Thổ Hành Tôn đến sau, chun lên khỏi đất đến chân núi dẽ vào động đi ngang gành Mãnh thú, Trương Khuê nhảy ra chém Thổ Hành Tôn một gươm rơi đầu.

Trương Khuê xách thủ cấp Thỏ Hành Tôn dọn trở về thành truyền bêu trước ải. Binh Châu trông thấy vào báo với Tử Nha, Đặng Thiên Ngọc nghe tin chồng chết khóc òa và xin ra đánh báo thù.

Tử Nha cản ngăn nhưng Thiên Ngọc không nghe. Cao Lam Anh nghe báo có nữ tướng cầm binh biết là Đặng Thiên Ngọc nhủ thầm: "Ta ra giết người dặng báo thù việc quăng đá hôm trước." Nói rồi cầm đao lên ngựa xông ra.

Hai người đánh được ít hiệp, Cao Lan Anh trút bầu kim vãi lên Đặng Thiên Ngọc bị đâm dui mắt không thấy gì ca bị Cao Lan Anh chém rụng đầu.

Binh Châu trông thấy vào báo với Từ Nha. Cung Hoát thưa: "Huyện Dẫn Trì rất nhỏ, ta dùng áp lực đem đại binh vây 4 phía giẫm nát bờ thành ào vô một lượt". Từ Nha đồng ý.

Vợ chồng Trương Khuê rạng sức thủ thành binh Châu không sao xông vào được. Qua 2 ngày hỗn chiến, Tử Nha phải thu binh về.

Trụ Vương nhận được số của Trương Khuê, kinh hãi nói: "Cơ phát dẫn binh tới Dẫn Trì. Trẫm phải thân chinh mới được. Quan đại phu Phi Liêm tâu: "Hiện nay 400 chư hầu đồn binh tại Mạnh Tân, nếu bệ hạ thân chinh chư hầu sẽ mở vòng binh, chi bằng phong bảng chiêu hiền cầu người tài giúp sức.

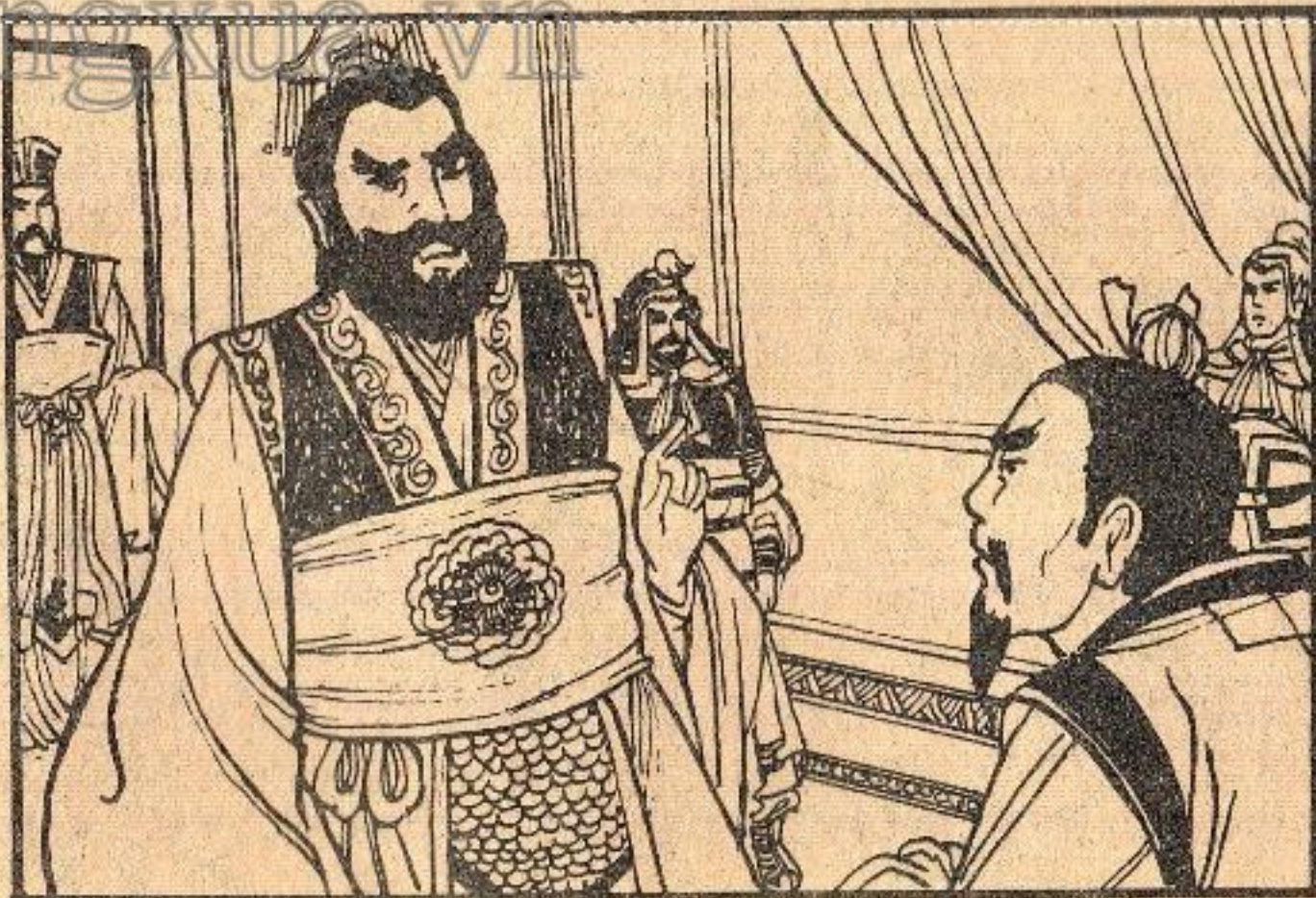
Trụ Vương truyền ủy thác cho Phi Liêm thảo bảng cầu hiền treo khắp nơi. Nếu ai chịu đánh giặc thì phong quan và trọng thưởng. Chẳng bao lâu có 3 người đến lãnh bảng cầu hiền.

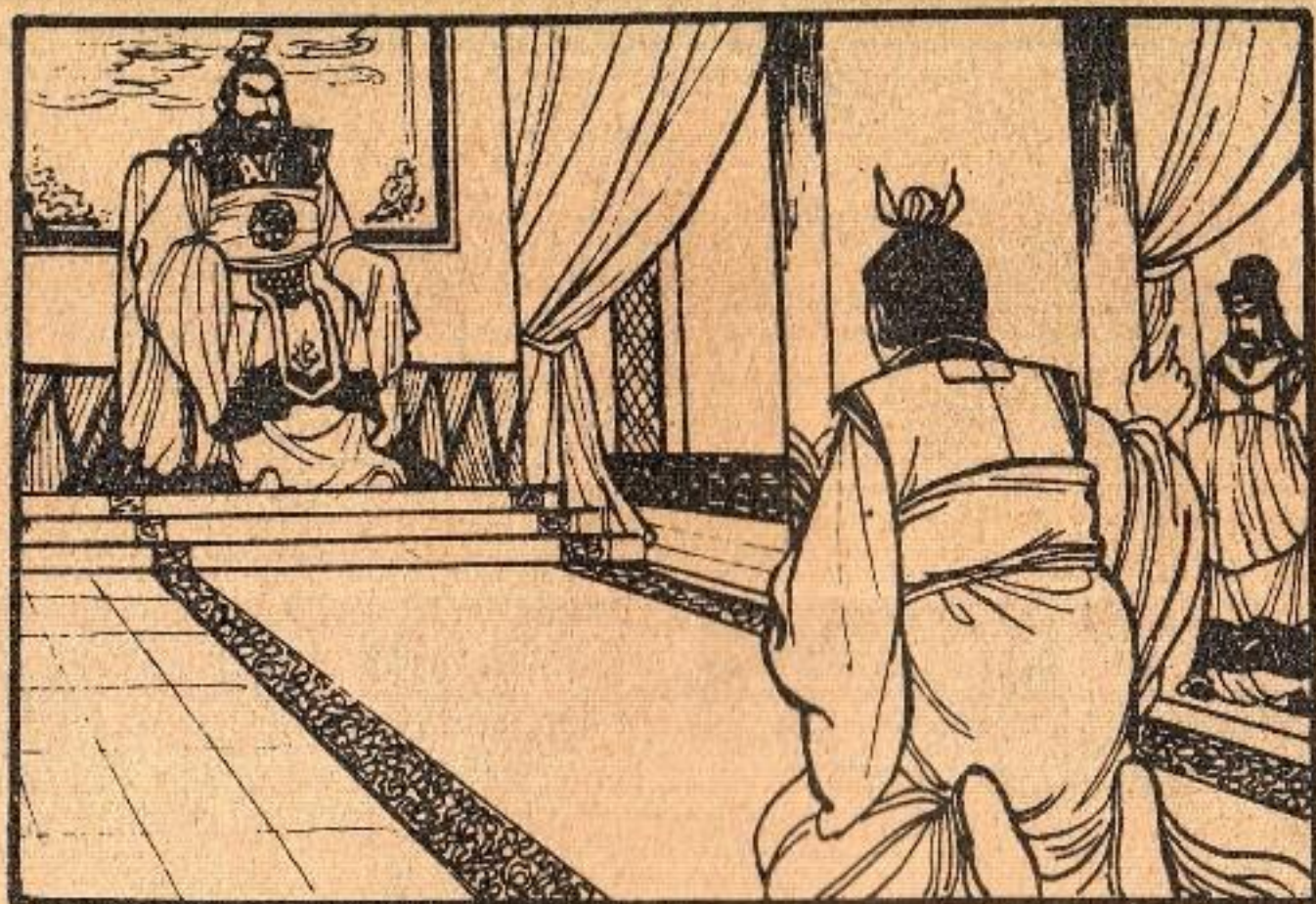
Ba người đưa 3 tấm thiệp ra Trụ Vương xem thấy một người họ Viên tên Hồng, một người họ Ngô tên Long, và một người họ Thường tên Hạo. Cả 3 đều ở núi Mai Sơn.

Viên Hồng tâu: Khương Thượng xúi chur hầu làm phản. Chỉ cần bắt Khương Thượng, rồi xuống chiếu tha tội 800 chur hầu, họ sẽ mang ơn bệ hạ, rồi kéo binh về nước.

Trụ Vương nghe tâu đẹp lòng, phong Viên Hồng làm Nguyên soái, Ngô Long và Thường Hạo làm tả hữu Tiên Phủ, lại sai An Pháp Đại làm tham quân. Lôi Khai làm đô đốc, Ân Thành Tú Lôi Côn, Lôi Bàng, Lỗ Nhon Kiệt làm bộ tướng tùy tùng, rồi truyền dãi yển tại đền Gia Khánh.

Viên Hồng tâu: "Tại Mạnh Tân có 400 chur hầu. Nếu đem binh ra cứu Dẫn Trì thì 400 chur hầu chặn kín ngõ sau, không đường vận lương. Chi bằng đem 20 vạn binh mã cản đường Mạnh Tân. Đợi chúng nó hết lương, ta sẽ phá một trận".

Trương Khuê thủ thành trông mãi không thấy quân triều ca tiếp viện, bỗng có quân thám mã về báo: "Thiên tử vừa phong Viên Hồng làm Nguyên soái, dẫn 20 vạn binh đón chur hầu tại Mạnh Tân, không thấy tiếp cứu huyện Dẫn Trì.

Trương Khuê nghe báo cáo thất kinh nói: "Không cứu viện Dẫn Trì, còn đồn binh tại Mạnh Tân đón chư hầu làm gì? Nếu Tử Nha lấy được thành này, hiệp binh với 400 chư hầu thì dù có thiên binh ngàn tướng đón ở Mạnh Tân cũng chẳng ít gì cả." Lan Anh nói: "Vợ chồng ta thủ thành cũng đủ, chư hầu không dám đánh bọc hậu, chúng ta cứ bé thành, chờ Viên Hồng đuổi chư hầu xong, chúng ta sẽ khai thành giao chiến. Chừng ấy thế địch không đáng sợ". Bấy giờ Tử Nha thấy phá không được thành Dẫn Trì, đang tính mãi không ra kế. Bỗng có một đạo đồng ra mắt và thưa: "Tôi là học trò Cù Lưu Tôn, bởi sư huynh tôi bị Trương Khuê đón giết tại gành Mãnh Thú, thầy tôi không cứu, sợ lỗi số trời, nên sai tôi đem thơ này dâng sư thúc".